

Dopis z Kanady

Montréal, 5. listopadu 2004

Milá farnosti,
již hezkou řádku měsíců o sobě nedávám vědět. A přitom bylo by stále za co vzdávat našemu Pánu díky a chválu, stále by bylo možné vyprávět a přesvědčovat nevěřící o tom, nakolik je život s Ním dobrodružný i život řeholní. Nezapomínám ale na Vás! Vlastně, čím dále od Meziříčí jsem, tím hůře se mi na něj zapomíná!

Nyní mám zvláštní příležitost Vás informovat o tom, co se může jednomu bídnému farníkovi z Valaška přihodit. Můj mnišský život, ačkoliv v zásadě založený na stabilitě, mě postrčil přece jen ne málo po Zeměkouli. Pokud čtete můj pozdrav v nedělní poledne, vězte že, se právě probou-

zím k ranním chválám; píšu Vám z Kanady. Komunita Jeruzalém mě po pěti letech života v Paříži vyslala za moře, do naší nové fundace. Náš nový dům se nalézá uprostřed jedné z nejpobulárnějších čtvrtí Severní Ameriky, „Plateau Mont-Royal“ ve městě Montréal. Na břehu řeky Svatého Vavřince, ve frankofonní části Kanady (Québeck), ve stínu zlatavých a červených javorů, v kostele Nejsvětější Svátosti. Tam jsme o svátku Kanadských Mučedníků (26. 9.) slavili poprvé mši svatou v našich „mnišských barvách.“ Je zde 10 sester a nás 7 bratří a jako všude jinde je náš čas naplněn modlitbou a prací, v bratrském společenství, zpěvu, adoraci, pohostinnosti. Nemáme ještě všichni zaměstnání, ale vyhlídky jsou spíše uklidňující.

dokončení na následující straně

Z duchovního odkazu Karla Rahnera

V letošním roce uplynulo 100 let od narození významného německého teologa a filozofa Karla Rahnera.

Tento obdivovaný i kritizovaný myslitel pochází z Freiburgu, vstoupil do jezuitského řádu, studoval v Holandsku i Německu (mj. i u filozofa Heideggera), působil v rakouském Innsbrucku a v Mnichově. Svým dílem – publikovanými myšlenkami a názory se občas dostával do sporu s církevními autoritami, ale vždy uznával učitelství úřad církve, o čemž svědčí také ta skutečnost, že se stal poradcem německých biskupů zastoupených na II. Vatikánském koncilu.

Poněvadž se jedná o jednu z velkých duchovních postav 20. století, autora stovek filozofických a teologických titulů, je nanejvýš vhodné připomenout jeho osobnost alespoň několika myšlenkami z jeho díla:

•Vědomí „JÁ“ je osobní privilegium duchovní bytosti. Mé „já“ jako aktivní střed mého sebe – vědomí a sebeurčení není ve světě, ale staví se proti světu. Tím je tedy vyňato ze zákonitosti světa, v němž je všechno relativní. Já je vztah k sobě, který je vědomý. Říkám-li : „Já jsem já“, platí to nezávisle na jakýchkoli podmínkách.

•Hovoříme o Bohu, o jeho existenci, o třech božských osobách, o jeho svobodě, o jeho vůli, která nás zavazuje atd. To samozřejmě musíme, nemůžeme o Bohu pouze mlčet, protože mlčet můžeme jenom tehdy, když jsme předtím hovořili. Avšak při tomto hovoření většinou zapomínáme, že takový příslib může být Bohem vysloven

do jisté míry legitimně pouze tehdy, když ho i současně zase bereme zpátky, když toto opuštěné čiré vznášení se mezi ANO a NE sneseme jako jediný a pravdivý pevný bod našeho poznání, a když i naše výpovědi necháme vždycky propadnout až do mlčící nepochopitelnosti samotného Boha.

•Pravdy víry vyžadují nepodmíněný souhlas: Boží poznání je tvořivé-dává obsah objektům, kdežto naše poznání je pouze přízpůsobivé – dostává obsah prostřednictvím zkušenosti – a ta je vždy relativní. Zkušenost je bezprostřední postřehování přítomné skutečnosti, a proto zkušenost dává obsah našim představám. Zkušenost vlastního já je zkušenost nepředmětná, je to zkušenost objektu, která je však nutnou podmínkou možnosti všech objektivních zkušeností. Poněvadž tato zkušenost přesahuje – *TRANSCENDUJE* – objektivní zkušenosti, nazýváme ji transcendentální zkušeností.

•V každodenním myšlení a chtění zůstává transcendentální zkušenost většinou nepovšimnuta jako samozřejmost. Ve význačných chvílích naší existence se však tato zkušenost projevuje výrazněji a naléhavěji (nepředmětná úzkost, vědomí svobody, neuchopitelná radost). Člověk sám je svou podstatou transcendentální zkušenost – a tedy tajemství, odkázané do absolutního světla, kterým je Bůh (transcendentální zkušenost absolutní a odpouštějící Boží blízkosti).

Podle pramenů sestavil Václav Dřímál

Křesťanská televize, ano či ne?

Otevřený dopis k průzkumu možnosti zřídit samostatný křesťanský televizní program digitální zemské televize.

Milé sestry a milí bratři, rychlým rozvojem informačních technologií jsme dospěli k reálné možnosti využít proces, který se nazývá digitalizace. Digitalizace v praxi znamená možnost používat mobilní telefony, připojovat se na internet, pouštět si cédéčka; také to ale znamená možnost zřizovat nové televizní a rozhlasové programy, a to v nevídaném počtu a levnější než dosavadní analogové.

Abychom mohli učinit správné rozhodnutí k využití tak jedinečné příležitosti, potřebovali bychom k tomu mimo jiné vědět i to, zda by věřící křesťané vůbec měli o takový televizní program zájem, případně zda by tuto nově vzniklou křesťanskou televizi finančně podporovali, nebo zda by se měla živit jako komerční stanice se vším, co s tím souvisí.

Prosíme, položte si otázku: Bylo by dobré a jsme schopni sobě i druhým nabídnout k novým zamýšleným desítkám komerčních programů alternativu v podobě jednoho programu s pěknými pořady, nápaditými soutěžemi, s kvalitními převzatými dokumenty, s pořady se zdravým humorem, s pořady na témata, která jiní neprobírají? Stáli byste o televizní zpravodajství s jinak seřazenými příspěvky, o umělecké filmy, které se jinde málo promí-

tají? O pořady pomáhající kněžím s vaším náboženským vzděláváním? Stáli byste o program, ke kterému byste se nebáli pozvat své dítě a sami byste s chutí alespoň občas přisedli také?

Otcové biskupové jsou s těmito skutečnostmi v hrubých obrysech seznámeni a tyto plány podporují.

Na Proglasu vidíme model možnosti mít v naší zemi křesťanský rozhlasový program spojující generace, program vytvářející rodinné prostředí; tento rozhlas je financován z 95 % příspěvky posluchačů; o tomto jeho rysu se v Evropě dobře ví. Předpokládáme, že pokud by byl dostatečný zájem a lidé by k této fungující rozhlasové koruně denně přidávali další dvě televizní koruny denně, mohlo by se možná na obdobném principu dařit financovat i televizi. Slíbili bychom vám za to vysílání v křesťanském pojetí hodnot, pro celou rodinu. Ostravské Studio Telepace s desetiletou historií může být dobrým základem takového vysílání. Je-li to i v Božím plánu, budou si moci křesťané navzájem (i ostatním lidem) nadělit možná již k vánocům roku 2005 naši – vaši televizi.

Děkujeme mnohokrát.

Za Studio TELEPACE P. Leoš Ryška, SDB *P. Leoš Ryška*

Za Radio Proglas P. Ing. Martin Holík *P. Ing. Martin Holík*

tiskové středisko České biskupské konference

Dopis z Kanady dokončení

Chtěl bych Vás tedy především pozdravit z daleka a ujistit Vás, že Vás nesu ve svém srdci s vděčností za milost bratrského života, který mi meziříčská farnost nabídla. Chtěl bych Vás ale také poprosit o modlitbu za nás a náš apoštolát a za tuto zemi, kde se společnost ve velké většině Krista zřekla.

Za duchovní utrpení, kterým společnost v Québecku prochází – nejvyšší procento sebevražd mládeže na světě má právě Québeck – a za církve, která pastoračně bloudí. Je podivuhodné, nakolik země s tak hlubokou křesťanskou tradicí jen za pár let „liberalizace“ (jak jinak to jen nazvat?) může dosáhnout tak srdcervoucího cynismu.

Mezi bezstarostností a beznadějí se zde najde jen stěží nějaké cestičky pro „věci vyšší“. Ani Česko, ani Holandsko, ani Belgie na tom nejsou hůř. Ale v ohništi zbylo pod popelem řevavého uhlí a někdy stačí jen dýchnout, aby se plamen rozhořel v plné kráse! O tom jsme se mohli již ne jednou přesvědčit jak během liturgie, tak během našich občasných dialogů s lidmi v naší čtvrti. Také uvítání, kterého se nám dostalo v diecézi, nám dodalo odvahy a pokoje.

Ještě jednou prosím, modlete se za zdejší církve a zdejší občany! Není třeba se bát, neboť „Kde se rozmnožil hřích, v míře ještě větší se rozmnoží milost!“ Je třeba modlitby a naší pokorné a obětavé vzájemné lásky. Kež se milost rozmnoží nejdříve v našich životech. Věřím, že je možné doufat v to, po čem Pán sám touží.

Svěřuji Vám nakonec ještě naše společenství bratří a sester mnišské komunity Jeruzalém. V blízké budoucnosti se může počítat se dvěma dalšími fundacemi: Köln (Německo) a Warszawa (Polsko). Kež nám Bůh dá setrvat věrně v chudobě, čistotě a poslušnosti, každodenní konverzi našich srdcí a kež se v pokoji prohloubí a upevní charisma Komunity tam, kde již působíme.

Vás, kteří budete mít cestu do Paříže nebo Strasbourgu, nebo Bruselu, Florencie či Montréalu, zvu srdečně ke společnému stolu Eucharistie v našich kostelích. A já se těším, až ho někdy zase budu moci sdílet několik dní s Vámi, ve Valašském Meziříčí.

Pokoj Kristův Vám, Evropané!
Br. Benedikt David Dřevojánek F. M. J.

530, avenue du Mont-Royal Est,
H2J 1W5 Montréal (Qc) Canada

Pastorační téma na rok 2004

připomenutí

Spiritualita společenství

V začínajícím tisíciletí před námi stojí veliký úkol: Chceme-li být věrní Božímu plánu a zároveň odpovědět na hluboké touhy světa, musíme učinit církev domovem a školou společenství. Co to znamená konkrétně? Pokud bychom zde ihned přešli k praktickým plánům, dopustili bychom se omylu. Dříve než začneme plánovat konkrétní iniciativy, je třeba rozvinout spiritualitu společenství a dovolit jí, aby se stala formačním základem všude tam, kde se formují lidé a křesťané, kde jsou vychováváni služebníci oltáře, zasvěcené osoby a pastorační pracovníci, tam, kde se budují rodiny a komunity. Spiritualita společenství znamená v první řadě obrátit srdce k tajemství Trojice, která v nás přebývá a jejíž jas máme zachytit také na tváři bližních, žijících kolem nás. Spiritualita společenství znamená též schopnost vnímat v rámci hluboké jednoty tajemného těla církve každého bratra ve víře jako něko-

ho, kdo „mi patří“, abychom dokázali sdílet jeho radosti i utrpení, vytušit jeho přání, postarat se o jeho potřeby, nabídnout mu opravdové a hluboké přátelství. Spiritualita společenství znamená dále schopnost vidět v druhém především to pozitivní, abychom ho mohli přijmout a ocenit jako Boží dar: „dar pro mě“, kromě bratra, který ho přímo dostal. Spiritualita společenství je také umění „vytvořit prostor“ bratru tím, že poneseme břemena jeden druhého (srov. Gal 6,2) a budeme čelit sobeckému pokušení, které na nás neustále útočí a vyvolává soupeření, kariérismus, nedůvěru a žárlivost. Nedělejme si iluze: bez této duchovní snahy by vnější nástroje společenství nebyly k ničemu. Staly by se bezduchými strukturami, spíše maskami, které společenství jen předstírají, než že by byly cestou k jeho vyjádření a růstu.

NOVO MILLENNIO INEUNTE

Apoštolský list papeže Jana Pavla II. na závěr Jubilejního roku 2000, článek 43

Vzpomínka na prázdniny

V naší farnosti se kromě ministrantů a skautů pravidelně schází také děvčata – skautky. Je nás kolem dvaceti, proto jsme přes rok rozděleny do dvou samostatných fungujících družin. Pořádáme však i akce společné. Jednou z nich je i každoročně pořádaný letní tábor.

Ten letošní jsme trávily více než týden uprostřed lesů poblíž obce Raková na Slovensku. Jely jsme na místo, kde před námi tábořili naši ministranti. Téměř všechno zařízení tábora, od kuchyně a stany, až po umývárnu jsme měly zařízeny a nemusely se o to starat. Takže nám zbylo hodně času na náš vlastní program. Po celou dobu tábora děvčata provázela hra nazvaná *Cesta kolem světa*. Putovaly napříč všemi světadíly a exotickými zeměmi a přitom plnily různé úkoly jako např. vaření čaje z přírodních surovin, či noční výprava do faraónovy hrobky. Zakončení celotáborové hry patřilo samozřejmě pokladovce. Jak už to tak bývá, i když celý tábor bylo počasí velmi krásné, v tento den se trošku zvrto a všichni jsme dokonale zmokli.

Protože patříme do skautského oddílu, skládala na táboře některá z děvčat slib. Většina z nich jsou dnes tedy skautky a z těch menších světlušky. Když jsme v neděli šly do kostela, oblékly jsme si všechny, některé poprvé, skautský kroj, aby bylo vidět, kdo jsme. Myslím, že nebyl v kostele žádný člověk, který by si nás nevšiml. Zvláště, když jsme se dopustily takového společenského přestupku, že jsme si, byť nechtě, sedly na lavičky, kde podle místních zvyků sedávají kluci. Byli z toho chudáci trochu vedle, ale snad to překousli. A my jsme se skvěle pobavily.

Myslím, že se nám letošní tábor povedl. Samozřejmě i díky paní kuchařce, která nám znamenitě vařila. Měli

jste i návštěvu, přijel se za námi podívat o. Pavel, se kterým jsme uprostřed našeho tábora slavili mši svatou.

To, co ministranti nestihli udělat před námi, nebo to, co nám chybělo, jako např. velká hrací kostka, chůdy, oltář pro mši a dalších tisíc věcí, hravě napravil náš provozní pracovník Jirka Mohelník, zvaný Sádlo, který se o náš tábor skvěle staral, za což mu také děkujeme. Hlídal nás ve dne i v noci (když to bylo potřeba) a odháněl z blízkého okolí všechny medvědy, kteří však přicházeli pouze v našich snech a představách.

Tábor byl opravdu skvělý a myslím, že už se všechny z nás těší na ten příští. Pokud si i ty ráda hraješ a chceš zažít nová dobrodružství, přijď mezi nás. Mladší holky (7-12 let) mají schůzky v úterý od 17 do 18³⁰, starší holky se scházejí v pátek od 16 do 17³⁰. Všechny schůzky jsou na faře v naší klubovně. Neboj se a přijď mezi nás.

Ivana Malušková

*Jsi holka nebo kluk ve věku od 6 do 14 let
a baví tě zpěv? Přijď tedy za námi do*

MALÉ SCHÓLY

*Zpíváme každou neděli na mši svaté v 9³⁰,
zkoušky jsou od 9⁰⁰ v učebně na faře.
Neboj se a přijď nám svým zpěvem pomoci společně
chválit a oslavovat našeho Pána.*

Mariánské informace

Jednotlivá oblastní centra Fatimského apoštolátu v ČR mají přiděleny hlavní úmysly modliteb na příští rok. Oblastní centrum Valašské Meziříčí má hlavní úmysl doprovázet modlitbou aktivity Sv. Otce Jana Pavla, tedy modlit se s ním a za něj. Proto je dobré, abychom se nejen členové Fatimského apoštolátu, ale i ti, kdo to budou chtít, vrátili zvláště k posledním apoštolským listům Sv. Otce: apoštolský list *NOVO MILLENNIO INEUNTE*, jako program církve pro třetí tisíciletí, apoštolský list o růženci *ROSARIUM VIRGINIS MARIAE*, apoštolský list pro Rok eucharistie *MANE NOBISCUM DOMINE*.

Je možné myšlenky Sv. Otce rozjímat zvláště ve chvílích adorace Nejsvětější svátosti oltářní v tomto roce eucharistie. Kdo má zájem o některý z těchto dokumentů, ať se mi přihlásí.

8. prosince 2004 na Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu vyvrcholí v církvi oslava 150. výročí vyhlášení dogmatu o neposkvrněném početí Panny Marie papežem Piem IX, jako článku víry. Připojíme se k těmto oslavám i ve Valašském Meziříčí modlitební vigilií této slavnosti v úterý 7. prosince večeradem Fatimského apoštolátu v 18⁰⁰ a ve středu 8. prosince modlitbou sv. růžence před a po večerní mši svaté. Začátek v 16³⁰.

Václav Chládek

Svátost manželství přijali

Valašské Meziříčí

Petr Slovák Marie Horáková
Rožnov p./R., Horní Paseky 957 Lešná, Mštnovice 18

Roman Křenek Markéta Šimíčková
VM, Hrachovec 208 VM, Mštnovice 53

Křest přijali

Valašské Meziříčí

Veronika Štefková
Petr Hlavica
Eliška Dagmar Beránková
Pavla Marie Kundrátová
Jakub Roman Křenek
Radek Petr Zemčík
Kateřina Tereza Kutějová
Karolína Vlčková
Martin Záborský

Branky

Jan Vidlička
Adam Hrabovský

Lešná

Zuzana Holeňová
Natálie Kateřina Kulajtová

Na konec své pozemské cesty došli

Branky

Ludmila Slimáčková *7.6.21 +22.10.04, Olomouc-Peškova 1

Choryně

Antonín Šefraný *1.1.34 +5.11.04, Lhota u Choryně č. 46
Antonín Kývala *17.1.31 +18.10.04 Lhota u Choryně 29

Valašské Meziříčí

Stanislav Halašta *6.9.56 +14.10.04, Krhová 442
Karel Riegel *16.6.28 +19.10.04, Květná 125
Miroslav Mynarčík *14.2.44 +21.10.04, Sokolská 1095
Jaroslav Šulák *1.11.36 +7.11.04, Poličná 236
Marie Stolařová *10.11.41 +10.11.04, Křížná 659
Jaroslav Chramosta *29.11.47 +16.11.04, Smetanova 1149
Marie Oravová *26.2.25 +18.11.04, Na příkopě 578
Hedvika Vaculíková *13.10.13 +18.11.04, Poličná 239

Malá statistika – náš děkanát v číslech

- rozloha: 490 km²
- počet obyvatel: 78 000
- z toho katolíků: 38 000 (48,72%)
- účast na neděl. bohoslužbách: 7 000 (18,42%)
- počet farností: 15
- počet kněží: 13 diecézních, 2 řeholní
- kostelů a kaplí: 50
- děkan: P. Vojtěch Daněk
- místoděkan: P. Pavel Stefan, Mgr.

život farností, ročník XI

vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí, redakce: Mgr. P. Pavel Stefan, Ing. Hynek Vančura, Mgr. Jiří Dřímál, Ing. Michal Perutka, Jiří Mohelník
své příspěvky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf.vm@razdva.cz, anebo osobně odevzdejte na faře

toto číslo vychází 28. listopadu 2004

www.zivotfarnosti.hyperlink.cz